

חכמת שלמה

תורות וסיפורים של ר' שלמה קרליבך

"לך נא ראה את שלום אחיך"

ונוסיף עוד תורה מתוקה מדבש ממש(ספר' לב השמים חנוכה עמוד 141) מהו היסוד של הבית? איש ואשתו. בחנוכה מאירה האות סמ"ך 'המליך אות סמ"ך בשינה'. וסמ"ך הוא מלשון לסמוך. גם הציור של האות סמ"ך הוא עיגול מקיף. כמו אדם שמחבק את חברו בשתי זרעותיו. כי כשאני רוצה לומר לך שאני מחזיק בך, שאתה יכול 'ליפול עלי' – אני מחבק אותך.

זהו עומק הקשר בין איש לאישה. הם אומרים אחד לשני: 'אם תיפול, חס ושלום, אחזיק בך. תמיד תוכלי 'ליפול' עלי. תמיד תוכל 'ליפול' עלי'. ואומר ר' לייבל'ה אייגר: לכן מקדשים אשא בטבעת – מפני שטבעת היא האות סמ"ך: להחזיק אחד בשני, לחבק.

'סומך ה' לכל הנפלים' ריבנו של עולם מחזיק באלה שנופלים, שלא יפלו עוד; והוא גם נותן להם כח לקום. אני רוצה שתדעו: גם הסוכה היא בבחינת סמ"ך. סמ"ך היא האות הראשונה של המילה 'סוכה'.

החג הכי קרוב לחנוכה הוא סוכות. הסוכה היא בית – 'דירת עראי'. וגם בחנוכה – היעקב הוא הבית: 'נר איש וביתו'. בסוכות הקב"ה מחבק כל יהודי. כך אומר הזוהר הקדוש: 'שמאלו תחת לראשי' – זה ראש השנה: ריבנו של עולם נותן לנו דחיפה קטנה מלמטה, כדי לעזור לנו להתרומם. ואחר כך בסוכות – 'זימנו תחבקני': ריבנו של עולם ממש מחבק אותנו.

אתם יודעים, אני תמיד חושב שכשאני עושה משהו לא בסדר ואני נופל – אני נופל באוויר ונעזב לנפשי. אני חושב: הקב"ה בטח כבר לא אוהב אותי.

אבל בסוכות אני מבין כמה הייתי תמיד אוהב אצלו יתברך.

ביום הכיפורים אני עומד מול הקב"ה ואומר: 'אני מצטער. אתה בטח כועס עלי. אתה בטח מאוכזב ממני, וכבר לא תרצה אתי שום עסק...' אבל אחרי יום הכיפורים, כשאני יושב בסוכה, אני פתאום מבין שגם בזמן שנפלתי ריבנו של עולם החזיק בי. 'סומך ה' לכל הנפלים'. הוא לא נותן לי ליפול לגמרי, והוא גם עזר לי לקום על רגלי.

ר' נחמן אומר, שהאוויר מוליך ומזיז את הקול ממקום למקום, ולשון 'אור' הוא מלשון 'אור', יחד עם האות י'וד משמו של הקב"ה.

אי אפשר לחיות בלי אור, כי הגילוי הגדול ביותר בעולם הזה הוא האוויר, וכמו שלא יכולים לחיות בלי אור, כך גם אי אפשר לחיות בלי אור מהש"ת. לכן כשאנשים ביחד ובאחדות אז האוויר ביניהם כל כך זך וטהור.

ברגע ששונאים אחד את השני דבר ראשון לא יכולים לראות אותו עוד. זה מה שהתורה מספרת לנו, על הקשר של יוסף עם אחיו – "ולא יכלו דברו לשלם", מיד כששונאים אחד את השני כבר לא

יכולים לדבר עמו, יכולים 'לזרוק' מילים אליו אבל הוא אינו שומע, כי האוויר לא מזיז אותו ממקום למקום. ולכן כשמדברים לאחד או לרבים ורוצים שהדברים יהיו נשמעים צריך להיות שלום בשלימות ביניהם, מפני שאם אין שלום ביניהם מה שווים כל הדיבורים, כאשר יש שנאה הרי יש מחיצה שמפסיקה, ואין שום רוח סערה בתוך האוויר שביניהם, והשני לא יכול לשמוע.

זה ממש שובר את הלב, שיכולים להיות ממש קרובים במציאות לאיש אחד לאורך ימים, אבל ברוחניות להיות ממש רחוקים מאוד אחד מהשני.

לכן יעקב אבינו צווה ליוסף הצדיק – "לך נא ראה את שלום אחיך" שאם תרצה להפוך לבס לטובה, יש רק עצה אחת, בדרך השלום והאהבה, ולא צריך לאמר להם דברים רעים, כי רק ע"י שיהיה שלום ביניהם הם יוכלו לקבל את דבריו, כמו שהדברים יוצאים מן הלב בן יהיו נכנסים.

ויה"ר שכולנו נזכה לברכת השלום ואחוזה בינינו, ובין אבינו שבשמים, שהאוויר יטהרו והי' לעת ערב יהי' אור, באור חדש על ציון תאיר אורו של משיח, ובצירוף אור החנוכה, על ידי זה יתקבלו תפילותינו ודיבורינו לרחמים ולרצון. בביאת הגואל צדק בב"א.

סיפור נשמה שסיפר ר' שלמה קרליבך

העיקר, אבא ואמא יקרים זה ממש לתת לילדים את כל החום, דעו לכם, זה אף לא מספיק.

תנו לספר לכם, זה שבליבי כל הזמן: היה רבי אחד ברומני שממש הציל אלפי ילדים מלחמת עולם השנייה. הוא היה מעביר אלפי ילדים ונערים, בדרך כלל שהוריהם נלקחו למחנות, ממקום סכנה למקום בטוח יותר, ושם היה דואג לכל מחסורם עד סוף המלחמה. פגשתי חסיד אחד שסיפר לי בשם בנו של הרבי: 'הייתי אז בן תשע, שהינו במקום מסתור יחד עם ילדים נוספים שאבא דאג להם. פתאום באמצע הלילה, הרגשתי שאבא לוקח מעלי את השמיכה. אמרתי לו: 'אבא, מה אתה עושה?' הוא אמר: 'אתה יודע שאין מספיק שמיכות, ולמשה'לה אין שמיכה'. אמרתי: 'אבא! מה ההבדל בנינו? מדוע אתה מעדיף אותו עלי? משה'לה אין אבא!' זה נוקב ויורד עד התאום. ילד שאין לו אבא, קר לו יותר...

יש הורים שחושבים שלתת לילד שלהם אוכל זה מספיק. אבל דעו לכם אם לילד קר, סימן שאבא ואמא שלו לא עושים מה שהם צריכים...

מאת שמואל זיוון

לב השמים נקודה להתבוננות

בשיחות שלו מסביר ר' שלמה שחנוכה הוא ה'חותם' של החגים. בחנוכה האור יורד לכל יהודי ויהודי בפרט. בחנוכה יכול כל יהודי להרגיש את קדושת הנשמה המיוחדת שלו. 'נר ה' נשמת אדם'.

ואיפה זה קורה? דווקא בביתו. 'נר איש וביתו'. כי כפי שמסביר ר' שלמה - הבית שלי הוא המקום בו הנשמה שלי מאירה.

עד חנוכה, אני חייב קצת לצאת מעצמי, מהפרטיות הצרה שלי, כדי לשאוב קדושה. 'הוי גולה למקום תורה'. אבל בחנוכה אני נפגש עם הקדושה הייחודית המאירה בתוך לבי. לכן חנוכה הוא ממש הארה של העתיד לבוא, של הזמן בו 'לא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם' (ירמיהו ל"א).

לכן ימי החנוכה כל כך עמוקים, כל כך מתוקים ומלאי חן. כי הכול מאיר מבפנים. כל אדם, כל זוגיות, כל משפחה, כל בית - קדושה מיוחדת, אינטימיות מיוחדת. בחוץ, העולם והזמן נראים 'חול', מותרים בעשיית מלאכה; אבל בפנים, הלב מלא אור. מנס חנוכה ואילך התחיל ה'פנים' להאיר החוצה, והאור הולך ומוסיף, עד 'שתכלה רגל מן השוק' לגמרי - עד שהמבט המורגל הרואה רק טבע עיוור יכלה, ויתגלה איך שה' מהווה ומחיה את הכול בכל רגע ורגע. והוא עניין ה'התעוררות מהשינה' עליה מדבר רבי נחמן בקשר לחנוכה.

ר' שלמה קושר גם בין נר חנוכה ל'נר מצווה'. מפני שכאשר יהודי נפגש עם הקדושה המאירה בו, הוא נפגש קודם-כל עם הכוח האלוקי המופלא הזה שכל מצווה שהוא עושה מאירה בכל העולמות. ר' שלמה היה אומר שאם היינו רואים בחוש את האור המאיר מכל מעשה טוב שלנו, בכל אמירת שלום לאדם אחר, בכל חיוך לעובר-אורח, לא היינו מסוגלים לישון. היינו רצים כל היום ואומרים שלום לכל אדם... אלא שבשביל הבחירה החופשית האור הזה מוסתר.

חנוכה שמח !!!

"הדבר הכי חשוב בעולם הוא שהאור לא יכבה לעולם, ושקיומנו

האמתי יימשך לעד"

תודה מיוחדת לשמואל זיוון על המדור המתוק - 'לב השמים'

חודפס ונערך ע"י נתנאל גואלמן השיחה מההפצה של קשר

לתרומות הערות והארות ולקבלת העלון למייל: 7carlebach@gmail.com, 054-8140220 (נתנאל)

הסיפור נלקח מהספר - 'לב השמים' חנוכה, בספר י תורות ופירוש עמוק ומתוק ממש אין סוף.

לעילוי נשמת סבתי חיי-שרה (המכונה חמדה) בת ציפורה פייגא

עוצב ע"י יוסף חס: yosihass@gmail.com